

Σύναξη Της Παναγίας της Γαυριώτισσας (2024)

8 Σεπτεμβρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

8 Σεπτεμβρίου ...

Σύναξη Της Παναγίας της Γαυριώτισσας ...

Στη βορειοανατολική πλαγιά του Παρνασσού απλώνεται η Οφειτία και Αμφίκλεια του Ηροδότου , η Αμφίκλεια του Πausanias , ονομασία που σημαίνει σπουδαία δοξασμένη πόλη , πήρε την ονομασία Δαδί η Δαδίον από τους χρόνους της Φραγκοκρατίας στην Ελλάδα 1204 - 1414 μ.Χ. , ενώ Αμφίκλεια καλείται ξανά μετά το 1915 μ.Χ. ...

Το Μοναστήρι Της Παναγίας της Γαυριώτισσας , Ιερά Μονή Δαδίου Βρίσκεται έξω από την πόλη της Αμφίκλειας , σε υψόμετρο οκτακοσίων μέτρων χωμένο σε πυκνό δάσος από πεύκα , κέδρα , βελανιδιές και γαύρους , το Μοναστήρι ήταν ανδρικό στο παρελθόν , όμως από το 1954 μ.Χ. μετατράπηκε σε γυναικείο , δόθηκε νέα πνοή Πνευματική , φιλανθρωπική και δημιουργική ...

Πρώτη Ηγουμένη ήταν η Μοναχή Παρθενία Τσαγκρώνη , μετά την κοίμηση της την 1η Ιουλίου του 2001 μ.Χ. , Ηγουμένη ανέλαβε η Μοναχή Γαλήνη Παλαιοβράχα , που μαζί με τις λοιπές Μοναχές συνεχίζουν το ίδιο έργο , να διατηρούν αυτό το χώρο τόπο Τιμής και Δόξας Της Υπεραγίας Θεοτόκου και καταφύγιο των Πιστών για την σωτηρία τους ...

Το Μοναστήρι είναι ένα οχυρό με δύο πύλες , ανατολικά και δυτικά , από τις οποίες ο πορτάρης , άλλοτε επέτρεπε την είσοδο σε όποιον έκρουε το μάνταλο , κατά το γνωστό ήχο , τον Αδάμ , τον Αδάμ , τον Αδάμ , τον Αδάμ , τον Αδάμ , στην ίδια τοποθεσία βρισκόταν το πιο παλαιό Μοναστήρι , που είχε την αρχή του στους βυζαντινούς χρόνους , τα υπάρχοντα κτήρια είναι του 18ου Αιώνα μ.Χ. , όπως Μαρτυρά και η εντοιχισμένη Επιγραφή στο υπέρθυρο της προηγούμενης εισόδου της Μονής , δίπλα στη σημερινή , Ανηγέρθη το παρόν κτίσμα επί έτους 1755 , 22 Σεπτεμβρίου ...

Ο Ιερός Ναός του Μοναστηριού είναι Αφιερωμένος στην Παναγία την Γαυριώτισσα , Εορτάζει την 8 Σεπτεμβρίου , ημέρα Εορτασμού το Γενέσιον Της Θεοτόκου , στο παρελθόν γινόταν μεγάλο

πανηγύρι στο Μοναστήρι και στο Δαδί , που διαρκούσε 5 - 6 ημέρες ,
με το Νέο Ημερολόγιο 1924 μ.Χ. αυτό το πανηγύρι μεταφέρθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου , έκτοτε
γίνεται στην Αμφίκλεια , ενώ το μεγάλο πανηγύρι στο Μοναστήρι γίνεται στις 6 Αυγούστου , ημέρα
Εορτασμού του Παρεκκλησίου του ...

Στο Ναό οι Αγιογραφίες είναι αυστηρού βυζαντινού ρυθμού , μαυρισμένες εξαιτίας του χρόνου ,
πολλές έχουν ξεβάψει και άλλες έχουν καταστραφεί από την υγρασία η έχουν σκεπαστεί με
νεότερες , πάνω από το αρχικό σχέδιο και μοτίβο ,
επιγραφή εσωτερικά της πύλης του Νάρθηκα , μας πληροφορεί , Ιστορήθηκε ο παρών θείος και
ιερότατος Ναός της Θείας και Ιεράς Μονής Της Υπεραγίας Θεοτόκου δια συνδρομής και δαπάναις
του Παναγιωτάτου Αγίου Καθηγουμένου κυρίου Γιναδίου επι αρχιερατείας του θεοφιλεστάτου
κυρίου Θεοκλήτου , ιερατευόντων δε Παρθενίου , Ραφαήλ , Γαλατίου , Νεκταρίου , Ανθίμου των
Ιερέων ...

Χάρη στην Επιγραφή που είναι γραμμένη κάτω από την Εικόνα Της Παναγίας του τέμπλου στον
Άγιο Ιωάννη Περδικόβρυσης , εξάγεται το συμπέρασμα ότι ο χρόνος ανακαίνισης του Ναού είναι
το 1756 μ.Χ. , όταν κτίστηκε και ο περίβολος του Μοναστηριού ,
στο τέμπλο πάνω στην Εικόνα Της Παναγίας άλλη επιγραφή αναφέρει , Αύται αι θείαι και ιεραί
εικόνες των τεσσάρων Δεσποτικών ανιστορήθησαν δι' εξόδου της ιεράς Μονής ταύτης ,
ηγουμενεύοντος του πανοσιωτάτου κυρίου Ιωαννικίου αωλη' 1838 μ.Χ. . Χειρ Ιωάννου Ανδρέου
Πελοποννησίου ...

Τέλος , ο Τρούλος του Ιερού Ναού ανακατασκευάστηκε μετά το σεισμό του 1842 μ.Χ. , φέρει την
εξής επιγραφή , Ιστορήθηκε ο κουμπές δια εξόδου του Πανοσιωτάτου εν Ιερομονάχους κυρίου
Ιωαννικίου Σαμαρτζή εν μηνί Νοεμβρίω 1848 μ.Χ. , επί του δραστήριου Ηγουμένου της Ιεράς
Μονής , Ιωαννίκιου ,
ο Ναός ανακαινίστηκε και ευπρεπίστηκε , το Μοναστήρι έπαθε πολλές καταστροφές με το
πέραςμα του χρόνου , ιδίως κατά την Ελληνική Επανάσταση του 1821 μ.Χ. υπέστη πολλές ζημιές ,
όπως όλα σχεδόν τα ελληνικά Μοναστήρια ...

Αργότερα έγιναν νεότερες Αγιογραφίες , όταν ανακαινίστηκαν και ευπρεπίστηκαν ο Ναός αλλά
και το Μοναστήρι στο σύνολό του ,
το Μοναστήρι υπάγεται στη Διοικητική δικαιοδοσία του Μητροπολίτου Φθιώτιδος ...

Στην Ιερά Μονή φυλάσσονται και άλλα κειμήλια , καθώς Ιερά Λείψανα Αγίων , μεταξύ αυτών
διασώζονται , Ιερό αντιμήνσιο το οποίο φέρει σλαβική επιγραφή , Ασημένα Λειψανοθήκη , η
οποία περιέχει μέρος από τα Οστά Των Αγίων Ανάργυρων Κοσμά και Δαμιανού ,
Του Αγίου Χαραλάμπους , Του Αγίου Τρύφωνος , Της Αγίας Μαρίνας , Της Αγίας Παρασκευής ,
Της Αγίας Θέκλας και Του Αγίου Γεωργίου του εν Λήδα του Τροπαιοφόρου ...

Η Θαυματουργή Εικόνα Της Παναγίας Γαυριώτισσας , πρόκειται για τον τύπο της Οδηγήτριας ,
είναι μια φορητή , χρυσοποίκιλη Εικόνα επί ξύλου , αποθησαυρισμένη μέσα στο Καθολικό της
Ιεράς Μονής ,
η Εικόνα βρέθηκε με Θαυμαστό τρόπο έξω από το Μοναστήρι , ανατολικά , κάτω από πελώρια
δένδρα , τους γαύρους ...

Ντόπια παράδοση συνδέει την Εικόνα με το Μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου , που υπήρχε άλλοτε στο λεγόμενο Καλογερόπορο , κοντά στη γέφυρα της Βρυλιάς , αναφέρεται ότι έφυγε από εκεί μετά από την καταστροφή του Μοναστηριού και ζήτησε στα φαράγγια του Παρνασσού νέο ενδιαίτημα , τελικά πήγε και φώλιασε κάτω από τους γαύρους , στα ριζά ενός βράχου , από το μέρος αυτό άρχισε να αναβλύζει Νερό < Αγίασμα , στο σημείο αυτό σήμερα υπάρχει Προσκυνητάρι